

Taiteilija Saara Ekströmin Alkemia -näyttely

TYKS Seniorit vieraili Wäinö Aaltosen museossa 1.3.2016, jolloin meillä oli mahdollisuus tutustua taiteilija Saara Ekströmin Alkemia -näyttelyyn. Taiteesta kiinnostuneita senioreitamme osallistui näyttelyyn arvioni mukaan runsaat 30. TYKS Seniorit voitiin todeta tällä kertaa yhtä poikkeusta lukuun ottamatta olevan seniorita -asuisia.

Taiteilija haluaa kyseenalaistaa arvoasetelmiamme ja arvottaa niin materiaa, kuvia kuin itse taideteoksia. Suurin osa näyttelyn teoksista on uusia, juuri tätä näyttelyä varten valmistuneita koostuen mm. valokuvista ja videoteoksista. Asiantunteva esittely nousi tässä näyttelyssä ehkä erityisen merkittävään rooliin. Mitä taiteilija haluaa osoittaa jonkin kasvin avautumisella ja sulkeutumisella - yksittäisen teoksen videokuvausprosessi on voinut kestää kymmeniä tunteja. Tällaisen taideteoksen sanoma jää tietysti aina jokaisen katsojan ainutlaatuiseksi kokemukseksi ja arvioitavaksi, onpa taiteilijan sanoma mikä tahansa.

Ääni nousee näyttelyssä kuvan rinnalle tunnelmaa ohjaavaksi tekijäksi. Esimerkiksi villakangasta leikkaavien saksien ääni on lisätty miehen puvun valmistusprosessiin jälkikäteen ja tarkoituksellisesti korostettuna - tätä voisi nimittää taideprosessin erilliseksi alihankintaprosessiksi. Saara Ekström haluaa tuottaa katsojalle ristiriitaisia kokemuksia; kuten tosi ja kuvitelma, muisti ja unohdus, kaunis ja puistattavan ruma.

Kolmekanavaisessa videoinstallaatiossa *Phantasma* kamera kuljettaa katsojaa vuonna 1939 Kööpenhaminaan avautuneen akvaariorakennukseen sen rapautuvissa tiloissa. Sanomalehden muotoon toteutettu, teksteistä ja arkistokuvista rakentuva näyttelyn *Inventaario* kuvaa New Yorkissa 1940-luvulla eläneiden erakkoveljesten Langley ja Homer Collyerin kohtaloa kasaantuvan tavaramassan puristuksessa. Näyttelyn *Inventaario* -osiolle osoitettu erillinen tila pisti ainakin seniorin ajattelemaan, mihin keräily saattaa pahimmillaan johtaa. Taidenäyttelyssä voi kokea paitsi odottamattomia elämyksiä myös oppia uutta ja oppia pois jostakin.

Teksti **Alpo Rajaniemi**